

СЛАВЯНИНЪ

ГОДИНА IV.

Русчук I Декемврий 1882.

БРЮЙ 42

Издана два пѣтъ въ седмицата вѣсникъ:
Срѣда и Събота.
 Цѣна:
 За година . . . 5 ср. рубли нови.
 За шестъ мѣсечи 3 ср. рубли . . .

Списко, което се отнася до вѣстникъ, издана се направо до
Т. Х. Станчевъ в Русчукъ.
 Платени шема не се приематъ.
 Разкошен издавъ се върщатъ.

За Обявления се заплаща:
 За вѣсникъ редъ при прѣтъ пѣтъ 20 стот.
 За " " " вторий пѣтъ 10 "

Съ наскърбено сѣрдце, расплѣчена душа и просълзени очи, извѣстваме на своитѣ сродници, приятели, познайници учители и ученици, че единственитѣ ни по-младѣ рожденѣ братъ

ИВАНЪ Х. СТАНЧЕВЪ

НЕ Е ВЕЧЕ МѢЖДУ НИИИИИ!

Слѣдъ кратко боледуване той предаде Богу душа на 25-ий Ноемврий т. г. заранѣта въ гр. Букурещъ, гдѣто бѣше отишел да потърси лекъ и подкрепление на живота си. Той изненадѣно умрѣ далечъ отъ своитѣ сродници, приятели и ученици, които любеше най-много и за които до послѣдния си часъ питаше: какво правятъ моитѣ ученици!

Поконилъ ни братъ, се раздѣли отъ земния животъ, съвършено младъ; въ най-приятната си 26 годишна възраст, той легна да почива въ грозната черна земя, като нанесе неисказана жалостъ на своитѣ сродници и приятели!

Неговата блага душа, кротость и смиренность, неговото пристойно повѣдение, отличната му честность, бѣхъ първитѣ му качества, които го красяхъ и пражяхъ любезнѣтъ. А какво да кажемъ за великия му трудъ когото полагаше като учителъ, за прилежането и рѣзността, съ които изпълняваше тая свята и трудна длъжностъ? Въ разстояние на четири цѣли години, той учителстуваше въ първоначалното народно училище на махалата Гердавъ въ гр. Руссе; любовта която имахъ къмъ него, неговитѣ учения и глѣбите въобще родителъ с "неизказана преданието му това дѣло въ Руссенския привремененъ педагог. учителски курсъ, навѣрно се спомънува и ще са спомънува за дълго врѣме отъ сички ония учители, които го слушаха. Той бѣше далечъ отъ всѣка помисль на нѣщо зло и вредително, той се занимаваше денонощно съ учителската методика, бѣше отличенъ стопанинъ и примѣренъ моманъ, затова вижда са немилостивата грозна смъртъ покоси толкоже безвременно младия му животъ! Заслугитѣ му, остава да ги цѣнѣтъ неговитѣ млади ученици, на които остава бъдущността. Съ неговото умирање, отечеството изгуби единъ благонадѣжденъ членъ, гр. Руссе единъ рѣвностенъ и дѣятеленъ учителъ, а ние послѣдния си братъ!

Сдѣбата е вижда са така опредѣлила, да изгубимъ послѣдния си б. атъ, намъ неостава друго, освѣнъ съ наскърбено сѣрдце да му кажемъ:

Лена ти прѣтъ братѣ,
 Вѣчна ти память!

Софія, 25 ноября 1882 г.

Въ столицѣ нашии себѣ приютъ такого рода органи печати, самозванство и задорно претензиозный тонъ которыхъ — отличительная ихъ черта — отталкивають всѣкато мало малески порядочнаго человека; честная же и безпристрастная оцѣнка фактовъ — вещь совершенно имъ чуждая. Неизвѣстно было, въ видѣ феноменальнаго явления, "Славянина", но и та угасла уже, а потому и приутиженъ прибѣгнуть къ содѣйствию провинциальной печати съ цѣлю выясненія факта, служащаго лучшей иллюстрацией того необузданнаго произвола, который царилъ въ вѣдомствѣ почты и телеграфовъ при бывшемъ его патронѣ, левантинцѣ Волковичѣ бѣв. Я говорю — бывшемъ, потому что теперь, когда пишу эти строки, Волковичъ не только болѣе не "болгарскимъ" министромъ, но его въ Софіи даже нѣтъ: онъ форсированнымъ маршемъ 22 ноября направился въ Восторфу, молякомъ и интригами котораго оный воспанатъ.

Получивъ изъ вполнѣ достоверныхъ источниковъ свѣдѣнія о состоявшемся удаленіи изъ кабинета генераломъ Соболевымъ Волковича за сокрытіе послѣднимъ телеграммъ по дѣлу о Руссучкомъ столбовницѣ, и при томъ раньше, чѣмъ это могло сдѣлаться извѣстнымъ, а счелъ не лишнимъ подѣлиться этою отрадною новостю съ редакцій "Славянина", вследствие чего 20 ноября моя телеграмма и была обнародована отдѣльнымъ прибавленіемъ въ послѣднемъ № этой газеты. Вѣтъ эта, какъ и сдѣдовало ожидать, была встрѣчена руссучскимъ обществомъ весьма сочувственно: человекъ, обратившій почту и телеграфъ цѣлой страны въ свою соб-

ственность и произвольно злоупотреблявшій ими, въ ущербъ даже, какъ доказалъ послѣдній случай, спок и стѣно государства, понесъ, наконецъ, должное наказаніе: онъ удаленъ и сѣбѣ съводитъ пятнышко съ позоромъ. Но притѣвъ неспороберимой догострѣности сообщеннаго мною факта, по подстрѣкателству "вездѣущаго" въ области агитаций министра", возсталъ руссучскій окружнѣй управитель, позволившій себѣ довольно пахально голселовнымъ обтъявленіемъ "опровергнуть" неспороберимый фактъ. Обращенъ на это вниманіе министра внутреннихъ дѣлъ генерала Соболева, такъ какъ подобныя дѣйствія администрацій, умалчивающе опровергающей достоверные факты, можетъ повести только къ ея дискредитированію. Вслѣдствіе этого прѣступнаго окружнѣго управителя, редакція "Славянина" доставила бы въ необходимость телеграммъ отъ 20 ноября запероситъ меня относительно достоверности моего сообщенія. Зѣкъ, именно, и начинается слѣдующаго вѣдѣнаго факта: небузданнаго произвола въ телеграфномъ вѣдомствѣ. Редакция "Славянина" передала запероситую телеграмму на руссучской телеграфной станцій въ 9 ч. 45 м. утра; въ софійской же телеграфной станцій она принята въ 12 ч. 15 м. по полудни и, наконецъ, доставлена мнѣ въ 2 часа, т. е. спустя два и три часа послѣ принятія ея съ аппарата Сѣдователѣ, телеграмма эта, въ ражаласъ официально, "находящая въ пути" равно 4 часа 15 минутъ — и это на протяженіи между Руссучкомъ и Софіей. Очевидно, что телеграммъ задерживалася, протелеграфировалася предварително, контролировалася за тѣмъ на станцій полученія (тогда только), когда признано было, что "не и прѣтъ ея вѣснѣ" — она мнѣ была доставлена. И все это — въ силу левантинской коварной интриги. Такъ и въ нѣтъ на телеграммъ на мнѣ бѣла доставлена и прѣтъ прѣтъ принята были мѣрѣ, чтобы задержать бѣтъ мѣрѣ на телеграмму редакцій "Славянина". Такъ и случалася. И при готовилъ слѣдующую отвѣтнѣю телеграмму:

Отставка Волковича отъ Общественихъ Сградъ обнародована уже въ Държавномъ Вѣстникѣ, а изъ министерства иностранныхъ дѣлъ его удаленъ подѣ предлѣгомъ отпуска на 3 мѣсца въ Константинополь.

Телеграмму эту, на основаніи предварительныхъ мѣрѣ, софійская телеграфная станція, задержавъ 1 1/2 часа, возвратила мнѣ обратно съ заявленіемъ, что она не можетъ быть принята. Изъ желанія удовлетворить телеграфную клику, а сдѣлавъ въ телеграммѣ маленькое измѣненіе и, вмѣсто слова "удаленъ", написалъ "догѣ отуеетъ" и въ такомъ видѣ отправилъ ее снова начальнику станцій вѣснѣ съ заявленіемъ, что въ случаѣ ея непринятія, онъ несетъ за это отвѣтственность. Въ отвѣтъ на это, начальникъ станцій просилъ отъ меня предъявленія разрѣшенія отъ кого бы то ни было изъ министровъ на принятіе телеграммъ, основываясь на которомъ я поставлю ему на видѣ отвѣтственность, въ случаѣ ея непринятія. Имѣлъ ли я на это разрѣшеніе или нѣтъ, — это вопросъ неимѣющий никакого отношенія къ данному случаю и потому я его касаться не буду. Начальника же станцій я категорически предупредилъ на этотъ разъ, что если моя телеграмма и чрезъ 10 минутъ не будетъ передана, то онъ узнатъ и исплатитъ на себѣ право, на которое я основываю свое требованіе. Тогда только моя телеграмма была принята. Замѣтите, что переписка между мною и начальникомъ станцій продолжалася 4 часа, такъ что телеграмма, посланная въ 2 часа, принята была только въ 6 часамъ вечера. Получена ли она редакцій "Славянина" или нѣтъ, мнѣ пока еще не извѣстно. Подождемъ и увидимъ. (Получена р.)

Что касается удаленія Волковича, то оно состоялось немедленно послѣ того, какъ генералъ Соболевъ оведомился о сокрытіи телеграммъ. Его Высочество убѣдился въ концѣ концовъ въ интригахъ Волковича бѣв. Ничего не неостаеся болгарскому обществу какъ отвѣстие съ гласною благодарностью къ дѣйствию генерала Соболева за отголз отношеніи, съумѣвшаго убѣдить Его Высочество въ неотложной необходимости прѣсѣченія злоупотрѣбленій Волковича. Позволимъ себѣ надѣяться, что новый управляющій министерствомъ иностранныхъ дѣлъ г. Стояловъ отнесетъ гуманно въ правамъ общества и прежнимъ злоупотрѣбленіямъ будетъ, наконецъ, положенъ предѣлъ.

Корреспондентъ "Московского Телеграфна" Степановъ Поповъ.

Въ послѣднитѣ три-четыри дни, нѣтъ получихме отъ разни мѣста въ нашето отечество сърадвателни писема, относительно писемто на г-на Т. Шкомова, което обнародвахме въ прѣдпослѣднитѣ брой на нашиятъ вѣстникъ. Възпользувани отъ той случай, нѣтъ считаме за своя свята длъжностъ да направимъ нѣколко извлеченія изъ нѣкои отъ тия писема и да ги поставимъ на безпристрастното обсѣжданіе на читающата публика, която още единъ пѣтъ ще са увѣри, че както консерватори, тѣтъ и либерали ех дошли вече до едно общо заключеніе върху необходимостта за промѣненіето на днешното положеніе на работитѣ у насъ, което промѣненіе, до колкото имаме точни свѣдѣнія, жѣлае и самиятъ нашъ държавенъ глава, Н. Вис. любимиятъ ни Князь; а като се съгласимъ всица безразлично да се постигне тая общежелателна цѣль, нѣтъ ще въодушевимъ Н. Вис. още повече въ неговото доброжелателство къмъ страната и съ това заедно ще го избавимъ отъ тежката отговорностъ, която му ея натрани тѣтъ неволно отъ 1-ий Юния 1881 г. въ г. Свищевъ. Постиганіето обаче на тая свята цѣль, зависи отъ профанасиеніето на прѣдполаганомо обтѣповенно народно събрание ако онъ то да ея свика по какъвто и да е начинъ.

За сега нѣтъ ея задоволяваме съ обнародваніето на извлеченія отъ писемта за които сиоминахмѣ по горѣ:

Слистра. Обнародваното писмо въ послѣднитѣ брой на вашій вѣстникъ "Славянинъ" отъ нашій държавенъ мѣжъ г-на Т. Шкомова, силно подѣйствува върху ония, които разбиратъ настоящето положеніе. Откровенностьта въ изложеніето за сегашний режимъ и съвѣтитѣ, които той дава, вървайте, че неможе да бѣде нѣщо повече. Остава е-га на насъ да са заловимъ за работа и безъ да глѣдаме на подлитѣ сѣдѣства, които употрѣбляватъ нѣкои вкиснали люде съ извѣтна цѣль, нѣтъ трѣбва задружно да са заловимъ и да работимъ за въ полза на пропадналото вече отъ вътрѣшни борби наше отечество. Нека казватъ господата както щѣтъ и както захванаха вече да проповѣдватъ, че г. Шкомовъ, щомъ ея яви случая, щѣтъ инквизи писемто си. Подобно нѣтъ отъ чѣче може да направи человекъ, щомъ Хлапака Бѣчварова, когото вѣснѣ водѣ за носъ, като една овца. . . . Безпристрастний консерваторъ. Е.

Шуменъ. "Писемто на нашій съгражданитѣ г-на Т. Шкомова, което обнародвахте въ вѣстника си, дадено вамъ отъ прѣдѣла г-на С. Д. Попова, бѣше извѣстие оуа на мнозина отъ нашиѣ граждани. То ея чете съ голѣмъ ентузиазмъ и е предметъ на разговоръ отъ голѣма важность. Негодованіето противъ настоящій режимъ е голѣмо, а особенно за прѣдполаганомо увеличеніе на бюджета съ 1-2 милиона лева и противъ ония, които ея ползуватъ съ своята неограниченъ власть и права по своето неограниченъ положение. . . ."

познатий ви П.

Търново „Слѣдъ обнародването на писмото отъ г. Т. Икономова въ в. „Славяницъ“, въ града ни ся прѣспа слухъ, че подобни писма отъ смѣщиятъ имало тука и до Н. Прѣосвященство г-на Климента и въ Плевенъ до Н. Прѣподобне Архимандрита Константина, който даже и държалъ слово въ г. Ряхово миналата недѣля по духътъ на своето писмо отъ г. Икономова, за което слово, нѣкой си г-нъ, облѣченъ въ форма, искалъ да му направи забѣлѣжка, нѣ... както и да е, искрено то изречение на подобенъ видъ чувства дѣйствието рекумандуватъ г. Икономова въ данный случай, при всичко че на нѣкои само личности ала-Оджакъвъ, Срѣбровъ и т. п. не ще имъ хареса, нѣ народътъ знае да оцѣнява всѣкво по заслугитѣ, които той пренася на отечеството съ своитѣ по теория и по практика познания. Съвѣтитѣ на г. Икономова произлизатъ отъ искрено и безкористно доброжелателство на отечеството въобще и на правителството частно като единъ отъ първитѣ чиновници и сме увѣрени, че тия съвѣти ще са поурѣщнатъ на всѣкадѣ съ радостъ и въсхищение. . .“

М.

!!!

Слѣдъ сичко онова което са случилъ въ насъ, и което видѣхъ мнозина, слѣдъ такива едни чудни и дивни събития, за насъ неостава дума, неостава що да говоримъ, освѣнъ да наведемъ глава и да стоимъ дълбоко замислени за много часове! Вѣрвахме ние, че събитията ще бѣдѣтъ дивни, че постѣжкитѣ най-ниски, че сичко ще бѣде за срамъ, но до една степенъ мамахме си ума и съвѣстѣта, че нѣма се позволятъ подобни ниски срѣдства, за по-стижение на известни цѣли; въображаваме си, че може да има що годѣ здравъ разсѣдѣкъ въ ония, които сж приели такава важна роль върху си, но измамени и то крайно измамени останахме отъ сѣка страна! Не сж за описване манеритѣ, нито постѣжкитѣ, нито подлитѣ срѣдства! Тѣ удивихъ свѣта и ние трѣбва вече да мѣтнемъ, за да не насяме по голѣмъ срамъ на народа си, на отечеството си! Цѣта за погиналитѣ, за тѣхния скѣпъ животъ, когото жертвувахъ за свободата ни!

Въ минутата когато пинахме тия редове, дълбоко замислени за съдбата на злочестото си отечество, за живота си, ето каква телеграмма получихме:

ОТЪ ВАРНА

29 Ноемвр. ч. 4.

СТАНЦИЯ РУССЕ.

НА ОСНОВАНИЕ ЦИРКУЛЯРА № 3.619 ВАША ДЕПЕША № 1930 СЕ СП

трапа, че чикакъвъ подписа)
чонно Ки.

Ще рѣче, извѣстиятъ, че не пратената телеграмма отъ Варна, престигнала тамъ и се задържала отъ Варненската станция!! Защо и за какво? Имало циркуляръ! Какво противно, какво вредително може да сме телеграфирани изъ Руссе, че да се задържи телеграммата ни, да се не достави? Защо се е приела, ако е била вредителна? Нѣ има ли кого да питаме, има ли кой да ни отговори? Отъ кого да потърсимъ правда, отъ кого защита? Телеграммата ни приета въ Руссе и заплатена отъ насъ, задържа са въ Варна!!! Защо? Защото се избрали въ Варна депутати либерали!! — Да ли не е за това, да ли не е тѣзи великата причина?!

А знаете ли какво бѣше съдържа-

нието, на тая наша задържана въ Варна телеграмма? — Ето го:

Варна

Кавалджиевъ

Кои са избр?

Какъ ви се вижда Г-да читатели, какво противно имате въ съдържанието на тая телеграмма? Може ли тя да подлежи на прѣсѣждане? Заслужва ли да се задържа, когато се е приела и честно заплатила? Да ли тя ще наруши мира, тишината и общето спокойствие, да ли съ нейното задържане, ще са организира дезорганизираната?

Най-сѣтиѣ, когато имало циркуляръ, да се не приематъ, или спиратъ частнитѣ телеграмми, защо се приематъ, защо ни са зематъ нарицитѣ? Развѣ нашитѣ пари сж на пѣтя намѣрени?

О, далечъ, много далечъ отидохме! . . . Мислитѣ ни спиратъ, умътъ ни не е въ състояние, да разбере, още по малко да открие слѣдствието, отъ подобни постѣпки! Търпение, търпение, препорѣчваме на сѣкнй братъ Българенъ, който е ималъ злочестината да се роди такъвъ, който има чувства и сърдце Българско, който високо цѣни щастието на отечеството си! Търпение и великодушие, свѣта е създаденъ за чудеса и неговитѣ твари дека ги правятъ! Нищо не е въ свѣта вѣчно, сичко е изложено на промѣнение!

Не щемъ ние да откриваме виновния, той е явенъ, не щемъ никого да ругаемъ, нито позоримъ, не сме станали публицистъ за тая целъ, нито имаме тѣзи смѣлость; слаби сме, победени, и трѣбва да мѣлчимъ! Днесъ ние задържатъ телеграмми отъ жандармитѣ, ние имаме, че ги караме, до гдѣто се може; послѣ ще издаваме бѣли листове, съ заглавието и нѣколко реда, до гдѣто ни са заплаца отъ абапатитѣ, и като спиратъ и тѣ да не ни заплацатъ за бѣли листове, ще спремъ, и ние! Таквось врѣме дошло.

За станалитѣ чудни избори въ Руссе, получихме нѣколко цѣли листове, които би испѣлили почти цѣлия вѣстникъ, затова правимъ съкращение, като съобщаваме по-важитѣ събития:

На 27 того вечеръта, около 50 души отъ гласнитѣ са събрали въ Костова ханъ, да се съвѣтватъ, кого да избиратъ; въ това врѣме престига полицията во главѣ Анева и предлагатъ на събраванитѣ са, да се распрѣснатъ; по поводъ на това, събраванитѣ гласни отпратили слѣдующата телеграмма:

СОФИЯ.

Г ну Министру Президенту Соболеву

Като пристигнахме отъ разни села изъ округа тѣзи вечеръ са събрахме съ градскитѣ гласни да са посѣвѣтваме и размислимъ върху предстоящитѣ избори. Околийскния Началникъ Телемахъ съ Пристава Черневъ, гонятъ гласнитѣ и припятствуватъ да се съберемъ и съвѣтваме. Около 20 души гласни тая минута сж арестувани въ участка. Това ли сж свободни избори? Молимъ распорѣжданieto ви. Въ тая минута преди да поднимемъ телеграммата, яви са въ салона при насъ пристава Черневъ заедно съ 5 драгуни и ни съобщиха че по приказанието на Управителя Анева трѣбвало да са распуснемъ—гласни: Симеоновъ, Цановъ Шинковъ, Обретенъ, Пенку, Поповъ, Цвѣтковъ, Корабовъ, Бояджиевъ, Пашкуновъ, Пачалиевъ, Ра-

новъ, Топевъ, Гаджовъ, Ачовъ, Ивановъ Митевъ, Станевъ, Нягуловъ, Тодоровъ, Ивановъ, Стояновъ, Ивановъ, Славевъ, Геровъ, Антиповъ, Поповъ, Недевъ, Добревъ, Армяновъ, Ивановъ, Великовъ, Сърмаджиевъ, Атанасовъ, Николовъ, Тодоровъ, Пачовъ, Поповъ, Мутафовъ.

Слѣдъ това се разишли, по по пѣтя, мнозина отъ гласнитѣ били уловени отъ жандармитѣ и арестувани!

На другия денъ, когато се събрали гласнитѣ да избиратъ депутати, нѣколцина отъ тѣхъ, несекали да зематъ участие въ изборитѣ, като поднесли протеста си, по предѣдателя на бюрото не благоизволивъ съ високото си благоусмотрение (?) да го приеме!

По поводъ на това, гласнитѣ подписавши протеста, рѣшили да го не пратятъ по пощата до Н. Пр. Ген. Соболева Министра на Вѣтрѣшнитѣ дѣла, което и направими.

Ето протеста:

Дс Негово Прѣвсходителство Г-нъ Министръ Президентъ Генералъ Маиоръ Соболевъ:

ЗАЯВЛЕНИЕ.

На основание Указа на Негово Височество отъ 28 Октомвр. тѣзи година подъ № 725, подписанитѣ миналата недѣля на 21 того, сме избрани за гласни отъ изрвостепенитѣ избиратели на града Руссе и Округа му, за което сме снабдени съ нуждитѣ за това свидетелства. Съгласно екиция указъ днесъ ние сме призовани да избираме представители за обикновенно народно (?) събрание. Но прѣди да пристѣпимъ къмъ испѣлненieto на тая толкова тѣжка обязаность, като имаме предъ видъ: 1) че споредъ 86. членъ отъ Българската Конституция, ние имаме право отъ народа; 2) че Манифеста на Негово Височество отъ 1. Юния 1881 год. гарантира народнитѣ права признати отъ Конституцията; 3) че избирателното право е едно отъ най-сжщественитѣ права на Българския народъ, освятено отъ Конституцията, както и отъ древнитѣ народни обичаи и 4) че новия избирателенъ законъ, издаденъ на 25 Августъ т. год. по духътъ и съдържанието си противорѣчи на Конституцията, както и на Манифеста на Негово Височество отъ 1. Юния 1881 год., като съвѣнява и ограничава избирателното право на Българския Народъ, то ние — понеже високо цѣнимъ и уважаваме народнитѣ права и интереситѣ на Отечеството си, и понеже дълбоко съзнаваме тѣжката отговорность, която пада върху насъ, ако гласоподаваме за избирание представители спорѣдъ новия избирателенъ законъ, — въ името на нашитѣ избиратели протестираме противъ тоя законъ и заявяваме, че не желаемъ да вземемъ участие въ тия избори и са отказваме да избираме представители за предстоящото Народно (?) събрание.

Като Ви поднасяме това наше заявление, молиме Ваше Прѣвсходителство, да ходатайствувате предъ Негово Височество любимия нашъ Князь, да благоволи и свика обикновенното народно събрание, спорѣдъ вѣхтия избирателенъ законъ, потвърденъ отъ Негово Височество, на 17 Декември 1880 год.

Сме на Ваше Прѣвсходителство, най-предани и покорни гласни.

Руссе 28. Ноемвр. 1882

(Слѣдватъ подписитѣ).

УКАЗЪ

№ 127.

НИИ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля.

Няязъ на България.

По предложението на нашия Воененъ Министръ, основано на постановлението на Министерския Съвѣтъ, представено Намъ въ доклада подъ Н-о. 185.

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се направи презъ текущата година шестия задължителенъ призивъ на военна служба.

II. На призива подлежатъ всички млади, които сж се родили въ 1861 година безъ разлика на народност и въпросовѣданне.

III. Отъ подлежащите на призива млади да се прематъ на военна служба 12 хиляди.

IV. Числото на млади да бѣде прието на военна служба отъ всеко окръжие отдѣлно, спорѣдъ приложеното тукъ расписание.

V. Да се допуснатъ въ врѣме на призива, за да постъпятъ на военна служба доброволци, безъ разлика на народност и въпросовѣданне.

VI. Доброволцитѣ трѣбва да бѣдѣтъ приети въ числото на задължително постъпающитѣ.

VII. Призива да се почне на 6 Декемврий и да се свърши на 29 декемврий.

VIII. Исполнението на настоящия указъ възлагаме на Нашитѣ Министри Военния и на Външнитѣ Дѣла.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ г. София на 17 ноемврий 1882 год.

На първообразиото съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано.

Александръ.

Приподписалъ:

Военный Министръ отъ Генерал. Штабъ Генералъ-Маиоръ Баронъ Кауларсъ.

ДОПИСКИ.

Габрово 25 Ноемврий 1882 г.

Господине Редакторе!

Постъпката на нашитѣ граждани въ настоящитѣ народни избори, има характеръ въ пълната емпсалъ на думата „либерализамъ“ и отговаря на една свободна и самонадѣянна политическа постъпка. — Нека са пояснимъ: на 21 Ноемврий 1882 г. бѣха прогласени нашитѣ граждани по единъ новъ Законъ, да претъпнатъ къмъ избори, за представители на предстоящото народно събрание. Съжи единъ отъ гражданитѣ, който високо цѣни народнитѣ политически правдини, не зе никакво участие въ този денъ въ изборитѣ.

Въ този денъ щеше да стане събрание, което да обсъди новия избирателенъ Законъ и да го протестира; но за да са избѣгне сѣко пованяние на изборитѣ или измамване, благоразумието направи и постанови, щото сѣки гражданинъ, който чувствува, че му са премахвватъ най-свѣщенитѣ правдини, да не земе участие въ изборитѣ, а да са остави най-свободно да постъпни и извърши сѣкии гражданинъ въ този случай тъй, както му диктува неговата съвѣсть и самоубеждение, и, отпослѣ като са види резултатътъ отъ участвуващитѣ въ изборитѣ, да са из-

върши потребното. Тѣй и стана. При сичкитѣ старания на околийския началникъ, който самъ ходи по назначенитѣ мѣста да събира и приканва гражданитѣ къмъ изборъ, както ефорчикитѣ, други обществени служители и поддръжателитѣ на настоящия режимъ, резултата са указа този: отъ 1600 гласни, раздѣлени на 32 групи, зели участие, около 300 души. Слѣдъ това на утрѣнния денъ — на 22 Ноемврий, заяви се на мѣстната власть отъ нѣколко граждани, че ще стане митингъ на 25 Ноемврий при назърската площадь, гдѣто ще са изкажатъ най-гласно причинитѣ, които са спрели гражданитѣ отъ да зматъ участие въ изборитѣ. Позволение се даде отъ властѣта споредъ Закона за събранята и въ прикѣтвнето на околийския началникъ, като са обсъди въпроса и обсъди новия избирателенъ Законъ, събраието направи, подписа и испрати слѣдующето:

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

Генералъ Превосходителство Генералъ Соболева
Министаръ Президентъ София.

Ваше Превосходителство!

Долоподписаннитѣ жители отъ града Габрово, днесъ на 25 Ноемврий 1882 г. Като са събрахме съгласно съ Закона, да изкажемъ гласно причинитѣ, които наспряха да земимъ участие въ изборитѣ гласни за избирание, слѣдъ като обсъдихме този въпросъ, постановихме да изкажемъ предъ Ваше Превосходителство слѣдующето:

Ваше Превосходителство!

Причината която, за спре да земемъ участие въ най-свѣтотъ народно дѣло е новия избирателенъ Законъ, който премахва най-сжщественитѣ ни народни правдини.

Ваше Превосходителство!

Като са обръщаме къмъ Васъ, молимъ Ви да поддържните предъ стѣжкитѣ на Негово Височество, нашитѣ върно-подданнически чувства, и да станете тѣлкователъ на нашитѣ искрени желаниа предъ Негово Височество. Любимия Господарь, да благоволи да станатъ изборитѣ за представители на предстоящото народно събрание по първия избирателенъ Законъ, изработенъ отъ народното събрание и отвърденъ отъ Негово Височество.

Най-покорнитѣ Ви слуги.

(Слѣдватъ подписитѣ на около 400 граждане).

с. Бѣла-Църкова (Търновско) 25 Ноемврий 1882 г.

Господине Редакторе!

Срѣзнахъ въ 37-й брой на органа ви, дописка за с. Бѣла-църкова възражение на опъзи въ 30-й брой, тѣй скроена, тѣй натъкмена, за която всеки читателъ занознатъ добръ съ характера на Бѣлоцърковчани и съ характера на тѣхнитѣ учители би казалъ, че автора ѝ подписанъ единъ ученикъ заслужва награда, особено за съобразие на мислитѣ му, цѣла една квадратна нула. Но да го неопъняваме. Неками са да кажа, че това писано за и противъ Бѣлоцърковчени е, не че предвижда лопи слѣди отъ хвалението учителитѣ си, а споредъ както менъ са вижда, че има ядъ той къмъ нѣкого отъ членовете просвѣтителни.

Чули сте ви, госп. дописниче, противъ кое дописничитѣ възражаватъ, но сте не разбѣрали. По васъ трѣбало да са пише за учителитѣ слѣдъ годишнитѣ пенити и друго, че за личности, скоро познати, да са не пише; бихъ казалъ азъ, че да измѣгватъ на явѣ добрините или

защитѣ съ врѣме, е едно отъ най-добритѣ нѣща. Това е ималъ и предъ видъ дописника въ 30-й брой, ималъ е той основа, увѣрения и е писалъ. Писни той, писни всеки за тѣзи имъ учители. Писни всекий тѣхенъ съселянинъ за г. Н. А. Бакева, за неговата способностъ. Слѣдъ като е свършилъ III-итѣ класъ въ заведеннето на П. П. Д. семинария (въ Турско) си е заловилъ отъ тогава и до сега съ учителствуваннето. Приближава вече числото да стане осемъ години, отъ какъ учителствува. Били са сумнилъ тогава нѣкой, че г. Бакевъ не ще извади и тѣзи година ученици като виданка въ градина? Били са сумнилъ нѣкой, че той не ще потегли и тѣзи година съселяните съ една крачка напредъ? . . . Относително за новата ни учителка Елена П. Непчева, какво е свършила и какво не, незная, зная само че тя е една отъ онези просвѣтителки, за каквито народа ни има нужда, отговаря на назначението си, заслужва похвала. Писна г. дописничъ противникъ, Бѣлоцърковчени отъ гдѣ можали да похвалятъ въ толкова врѣме благонадѣжността ѝ?

Азъ го питамъ: въ колко врѣме е позналъ той доброто на нѣкои хората ся е и сприятелилъ съ нѣкои. По цѣла година ли ги дири той? По-добръ бихъ казалъ азъ че милостѣта му е поискалъ да си направи дописка, и си направилъ. „Нѣмала жабата калци и тя си скрѣла“.

Бѣдете спокойни драги просвѣтителни и ви просвѣтителки. На добритѣ като, васъ, всекой защитникъ бива. Бѣдете сериозни на назначеното вамъ дѣло тѣй, както сте били и до сега. Който говори за васъ зло, на дали ви поне познава; отъ такивато ви, малко страхъ да имате. И чакалдака на водянчарскии каменъ, по цѣли дни вика.

Тополовъ.

ЕЛЕНА 23 Ноемврий 1882 год.

Гне Редакторе!

Както друга тѣй сжко и тѣзи година, градецътъ Елена има честѣта да отпраздува тържествено денѣтъ на избавието си отъ дивитѣ Азияци, предводителствувани отъ свирепиятъ фанатикъ Сулейманъ паша, който съ визанитето си е принесълъ много човѣческии Християнскии жертви, както отъ нашитѣ избавители Русситѣ, които геройскии паднали предъ огромното множество неприятели за избавието на населението, сжко и отъ самото население, а особено отъ околнѣта като имъ заградилъ пътятъ отъ западната странъ, и си подкарвали жертвитѣ пълни съ кола плячка, както се готвели да бѣгътъ. Странна картина е представяла градецътъ, слѣдъ врацаннето на населението! Хората горени, звѣркии заклани и турени при устата на нѣкой убила свия. На таа сърнеразрающа картина е била свидетелка една жена, която, като видѣла че не може да убѣгне, скрѣла се въ една срутена керемедийска пещъ, отъ дѣто е глѣдала всичко, и едва въ третата тьмна нощъ, сполучила да избѣга, заедно съ дѣцѣта си по край Турския караулъ. Слѣдъ дванадесетъ дни на 22 Ноемврий сжщата 1877 год. градецътъ има честѣта да си земе изпово отъ полковитѣ: Севекий, Орловский и Драгунески, които неприятельтъ като узналъ, бѣше си отеглялъ.

Вслѣдствие на това, жителитѣ отъ г. Елена и околнѣста опредѣлили за ежегодниенъ празникъ денѣтъ 22 Ноемврий, този празникъ и тѣзи година са отпраздува твърдѣ тържествено.

Населението отъ града, сутринѣта послѣ звънението на църковний звонъ, са стече въ църквата Успенние Пр. Богородици, за да присѣтствува въ извършването Божественната служба, която са отслужилъ отъ Иконома Свещ. Никола и отъ Свещ. Махала, за въ память на неговитѣ спасители отъ горѣпоменхитѣ полкове.

Послѣ Божественната литургия отъ всичкитѣ градски Свещеници са пѣли парастасъ, за погналитѣ войници, и слѣдъ свършването му, единъ отъ учителитѣ каза слово, въ което спомена колко са постъпнили нашитѣ избавители споредъ думитѣ въ Свещ. писание „*Болше сия любви, никтоже имуе да кто одну свою положитъ за други свои*“. Слѣдъ това, множеството излизе на църковний дворъ, дѣто бѣха наредени солдатитѣ; тукъ Поручика Белинъ отъ името на Дружиний ги поздравя — въ едно трогателно словце, въ което имъ показа за примѣръ Русскитѣ войници, които сж огървили околнитѣ хълмове, които сж паднали юнашки и жертвовали скъпо живота си, за запазването Еленското население. Тогана въздуха — въ едно трогателно словце, въ което имъ показа за примѣръ Русскитѣ войници, които сж огървили околнитѣ хълмове, които сж паднали юнашки и жертвовали скъпо живота си, за запазването Еленското население. Тогана въздуха — въ едно трогателно словце, въ което имъ показа за примѣръ Русскитѣ войници, които сж огървили околнитѣ хълмове, които сж паднали юнашки и жертвовали скъпо живота си, за запазването Еленското население. Тогана въздуха — въ едно трогателно словце, въ което имъ показа за примѣръ Русскитѣ войници, които сж огървили околнитѣ хълмове, които сж паднали юнашки и жертвовали скъпо живота си, за запазването Еленското население.

сказа друго словце, въ което каза, че мѣстото дѣто стои, е оросено съ геройска кръвъ, и че нема да забравитъ този историческия за тѣхъ празникъ. Най послѣ множеството на едно съ войската ся върнаха въ градъ да празнуватъ този знаменитъ за тѣхъ день за въ паметъ на тѣхнитъ избавители, като често ся обрачаха и съ въздишка показваха хълмоветъ прѣвъ дѣто сѣ бѣвали.

Симсонъ Ив. Молловъ (учит.)

Село-Горско-Сливово (Севлиево) 21 Ноемврий 1882 г.

Г-не Редакторе на в. „Славянинъ!“

Моя Ви дайте мѣсто на настоящитъ ми редовце: като бѣше извѣстно да избираме на 21-ий Ноемврий 1882 г. гласни за да избиратъ представители до обикновенното народно събрание, ние доловописанитъ избиратели, като зехми въ внимание че новия избирателенъ законъ е противъ стария законъ, защото унищожаваша нашитъ права призовати отъ Конституцията и отъ Манифеста на Негово Высочество отъ 1-й Юлий 1882 г. издаденъ въ г. Свищовъ. Направихме доловописанното заявление до Г-на Министра на Вътрѣшнитъ Дѣла и упълномощихме отъ селото ни Апостолъ Минчовъ и Димитра Цветко телеграфически да протестираатъ противъ новия избирателенъ законъ.

Ние избирателитъ:

(Сѣдватъ 200 подписи)

До Г-на Министра на Вътрѣшнитъ Дѣла

ЗАЯВЛЕНИЕ

Отъ избирателитъ на С. Горско-Сливово.

Подписанитъ избиратели отъ С. Горско-Сливово, свика ни отъ властта за днесъ на 21-ий Ноемврий 1882 г. за да избиратъ гласни, които на 28-ий того извъ въ наше име да избиратъ представители за обикновенното народно събрание като зехме въ внимание че новия избирателенъ законъ унищожаваша най-сѣщественитъ права на народа, и нарушаваша цѣлата глава въ конституцията за изборитъ и за народнитъ представители, чрѣвъ настоящото си заявление имаме честь Г-не Министре да Ви заявимъ че ние не можемъ да пристѣпимъ къмъ избирание гласни, а да ви помолимъ да ходатайствувате прѣдъ нашия Господаръ, да назначи нови избори за народни представители спорѣдъ стария избирателенъ законъ, който е изработенъ отъ компетентни лица и е съгласенъ съ Конституцията.

(Сѣдватъ подписитъ на избирателитъ.)

Трѣвна, 26 Ноемврий 1882 г.

Господине Редакторе!

За станалиятъ на 27 Априлий скандалъ, Търновскитъ Управителъ идва на 10 того въ Трѣвна да го изследва Г. Управителъ откажъ изслуша священникитъ, които бѣше нарочно повикалъ да му расправятъ за онова 27 Априлско не бивало чудо, той прве и миозина отъ Трѣвненскитъ граждани, между които и свалениятъ кметъ Георги Тодорова и прочугото уч. Настоятелство въ името на което се изигра оный комедия. Между многото распитвания и двѣтъ страни, Г. Управителъ попиталъ свалениятъ кметъ, кои лица са подавали протести до Негово Преосвященство Г. Климента противъ уч. Насоятелство, но Георги Тодоровъ не нови не положи, не търси тѣзи думи: „тѣ сѣ вагабонти, пиеници, таквизъ като Стойна Стефановъ и Донча Къневъ“, хора които въ обществото нѣматъ никакво значение! Като дочуха това що изрѣкалъ Георги Тодоровъ прѣдъ Управителъ, нѣколко души ходиха да му се представятъ едно, да ги види що сѣ за пиеници, вагабонти и проч. и друго, да попитатъ Г. Управителъ на какво основание Георги Тодоровъ ги е нарѣкълъ вагабонти, но Г. Управителъ, незнаеме по какви причини, каза че таквизъ думи прѣдъ него не сѣ казвали. Тогава Г. М. Икономовъ излѣзе прѣдъ управителъ и му каза: „като чухме, Господине Управителю, че бившиятъ кметъ се е произнесълъ прѣдъ Васъ зарадъ насъ, че сме биле таквизъ и онаквизъ, додохме да ви се представимъ лично да ни видите да ли сме такива, за каквито ни е преорѣкълъ Георги Тодоровъ, или сме почтени граждани, които и ний сме подписали оный протести до Н. Пр. противъ своеволията на бившиятъ кметъ“. Въ мое пристѣствие таквизъ думи не сѣ казвани, казва управителъ, но Г. Икономовъ го пакъ попита: „като е така, кое даде поводъ на Георги Тодоровъ да ви представя оный личности, не то ли? да ни уриличава на тѣхъ? А друго едно лице излѣзе прѣдъ Управителъ и му каза: „Господине Управителю! Исповѣдвамъ прѣдъ Бога и прѣдъ свѣстѣта си, че тѣзи оскрѣбителни думи се изрѣкоха прѣдъ васъ отъ Георги Тодорова. Управителъ като се постави въ твърдъ неприяно положение каза, че може да се е казалъ такова нѣщо, но че го дозеля. И така се свърши изследването.

Но да оставимъ всичко на страна, че да се попитаме, има ли днесъ въ нашето Конституционно Княжество законъ и правосудие! И ако ги има на кого сѣ тѣ упражняватъ? За привишение власти и вторганание въ чужди кръгъ на дѣйствиетъ, каквото що направи бившиятъ кметъ Георги Тодоровъ: черковата ни държа почти четири мѣсеца затворена; свещеницитъ ни да отчислява! и св. миро да крие! фалшиви протекти да съставя! едно отчисление ли му се само стои? Въ това дѣло онеи чъ черковата и нейното началство губятъ своитъ авторитетъ и достоѣние, но още е голѣмъ срамъ и позоръ за страната ни, която конституционно се ужъ управлява, а най повече че подобни насилия и произволи турскитъ паша и каймаками не сѣ си позволявали, но винаги приклявали глава прѣдъ черковата ни и нейното началство.

Бившиятъ кметъ Георги Тодоровъ дамакаръ е свалецъ, но нему нищо не пречи да си е членъ въ Градското Общ. Управление и прѣдсѣдателъ на Уч. Наст., което днесъ подъ неговата диктатура прави още по възмутителни и достоуждителни дѣла: то мѣни чер. Епитропи прѣди годината имъ да излѣзе, и ги замѣсти съ Митя Киревъ и Петра Балабана, на които днесъ дѣятелността въ черковата се ограничила въ това: кога служи Архидерейския намѣстникъ да му не даватъ просфори и вино за служба; — кандала, полилеи и свѣци нито въ черква да не палятъ, това направиха въ двѣ негови служби, именно на 21 Октомвр. и 7-й того.

По причина на тѣзи насилия извършвани отъ новитъ Редакторъ издатель Т. Х. Станчевъ

Епитропи, особено отъ Митя Киревъ, който излѣзе и упрости кандала на Св. Архангела, а днесъ Епитропъ поставилъ въ тѣзи черква! Сички Трѣвненци сѣ удивление се питатъ: има ли черковата началство и кое е то? Чува ли това началство, ако го има, що се върши въ черковитъ му, съ подвѣдомственитъ му свещеници и съ пеството му! Тѣзи си въпроси ний повтариме къмъ тѣзи, на които предѣжи да знаахъ всичко, що става въ черковитъ имъ. А ний ще престанемъ вече да издигаме гласитъ си и презъ печатъ, прѣдъ власти, и ще свършимъ сѣ думитъ на пророка: „души имуть и не слышатъ, очи имуть и не узрять.“

В. . . .

Руссенекитъ консерватори на 28 того, отъ радостъ, за гдѣто се избрали за депутати, Нури бей, Севелии и др. прѣвъ пощѣта, ходили извъ каля съ военната музика и играли хоро! Голѣмъ подвигъ извършили, чудо!

Прѣди нѣколко седмици се обрало Градското общинско управление, въ Османъ-Пазаръ, но и до днесъ нищо не са писа по този обиръ. Имало съмишние, че работата била свършена отъ вътрѣшнитъ.

По причина че има заповѣдъ да се не приематъ телеграмми по станалиятъ избори, то нищо не се знае, гдѣ какво са е свършило. По видному има важни събития, за които остава на приятелитъ ни, да ни ги съобщатъ и изложатъ за да се види по откровенно, съ кого е народа!

Отъ повѣчето села отъ Търновекня окръгъ, избирателитъ не взѣли никакво участие въ изборитъ. Сжщото станало и въ Плъвенъ, Севлиево и Габрово и по други мѣста особено Вратца, Рахово, Джумая, върваме тоже да не сѣ станали избори, но нѣмамъ още никакви свѣдения.

Извъ София получихме едно заявление до Г-на Министра на Вътрѣшнитъ Дѣла, за нѣколкомина Софийски граждани бити отъ жандармитъ по участитъ, но понеже нѣма означено, отъ кого е било подписано и подадено, оставихме го необнародвано.

Извъ Кюстендилската тюрма, отъ нѣкого си Писаревъ получихме едно обширно изложение, за неговото несправедно арестувание. г. Писаревъ отдава сичко на Министра на Правосуднето Г-на Грекова.

ТЕЛЕГРАММИ

Габрово 26 Ноемврий 1882 г. ч. 9 м.

Искахъ да ви извѣстя за Габровекитъ митингъ, телеграммата ми не приеха отнесохъ се до Министра като се разрѣши ще ви я отправя.

Плъвенъ 28 Ноемврий 1882 г. ч. 28 м.

Залата гласни 423, отъ Плъвненскитъ окръгъ, протестираха едногласно и са оттеглиха 330. Избори не станаха никакви.

Варна 28 Ноемврий 1882 г. ч. 3

Избраха се отъ народната партия. Управителътъ Джеббаровъ несправедно развали избора, сега почнаха изново да избиратъ.

Севлиево 28 Ноемврий 1882 г. ч. 2 м. 5

Около 2500 души граждани и селячани отъ окръга тържественно, протестираха избирателний законъ, телеграфирапо генералу Соболеву, щикове са употребиха, народа ги отблъсна, бюротъ растурено, победата народна.

Севлиево 28 Ноемврий ч. 2 м. 1

Гласнитъ отъ окръга и народа като се отърва отъ щиковитъ, протестираатъ едногласно избирателния новъ законъ.

ОТВОРЕНО ПИСМО

Г-ну Кавалджиеву Варна.

На 29 й того ви телеграфирахме и питаме, кои са избраха? Да ли сте получили телеграммата ни или не, не знаемъ, но въ сѣция день прѣдъ вѣчеръ, получихме отъ Руссенската Тел. Пощ. Станция едно извѣстие, въ което ни сѣ извѣстява, че една наша телеграмма подъ №. 1930 отправена за Варна и пристигнала тамъ се сира и незаконно задържа на Станцията! отъ кого и защо неизвѣстно; това като ви съобщаваме, явяваме ви, ако е телеграммата още задържана и вагъ не предадена, да ни съобщите, за да си поискаме обратно паритъ отъ туканята станция.

Редакцията.

Г-не Ив. Х. Ангеловъ

Севлиево.

Умоляваме ви, бъдете тъй любезни да ни испратите 4 ср. рубли за вѣстника, което получавате миналата година. Ако не послухате молбата ни, за вторий пътъ ще си поискаме подъ друга форма.

Редак.

ЗА ПРОДАНЪ

Една къща подъ Н-о 1600 състояща отъ два етажа съ шесть стаи, готварница, поница и дворъ, при пейж единъ дюгень съ двѣ стаи, находяща са на „Барата“ въ гр. Руссе, се продава. — Желающитъ да яхъ кушкатъ, нека се отнесатъ за споразумѣние до мене,

Руссе 30 Ноемвр. 1882 г.

Щерю А. Цонаковъ.

Тутраканското Градско Общ. Управление ОБЯВЛЕНИЕ

№ 363

Тутраканското Градско Общинско управление ся нуждае отъ Докторъ за града; желающитъ да приематъ тая длѣжностъ, умоляватъ са въ най късо врѣме до 15 декемврий, да си представятъ условията и Атестата въ управлението ни, за да се влѣзе въ споразумение.

Тутраканъ 26 Ноемврий 1882 год.

Кметъ К. Стояновъ.

Секретаръ П. Цоксевъ.

ИЗЛѣЗЕ ОТЪ ПЕЧАТЪ

КАЛЕНДАРЧЕ

ЗА 1883

ГОДИНА

ТЪРНОВО

издава

Книгопродавницата на Н. Тодоровъ

Цѣна за сто календарчета три рубли нови

Единъ екземпляръ два гологана

Въ Скоро-печатницата на в. Славянинъ въ Руссе, престигнахъ нови черновно-Славянски букви; имѣющитъ книгоиздагели да печатятъ съ тѣхъ нѣкоя книга, готови сме да послужимъ.

ГОТОВА ОТПЕЧАТАНА И ПОДВЪРЗАНА

„КАССОВА КНИГА“

Градскитъ Общински управления

отъ 340 листа голѣмъ форматъ

Цѣна: 25 лева

Намира са за проданъ въ скоро печатницата на в. „Славянинъ“ Русчукъ.

Русчукъ скоро-печатница на в. „Славянинъ“.